

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาขาดแคลนบุคลากรเป็นปัญหาสำคัญของประเทศที่มีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรและความมั่นคง ประเทศชาติที่มีความมั่นคงจำเป็นต้องมีกำลังคนที่มีคุณภาพ ประชากรที่ศึกษาเสพติด ย่อมเป็นบุคคลที่ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน ขาดแรงจูงใจในการประกอบกิจกรรมต่างๆ โอกาสที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าย่อมเป็นไปได้ยาก (กรมพลศึกษา, 2536: 2) การแพร่ระบาดของยาเสพติดนั้นรัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศ (อ่ำไพ สวัสดิพิงษ์, 2533: 2) นอกจากนั้นรัฐบาลยังมีนโยบายที่จะแก้ปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด ได้วางมาตรการในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดแต่ก็ไม่ทำให้จำนวนของผู้ติดยาเสพติดลดลง โดยเฉพาะในช่วงของแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (พ.ศ.2535 - 2539) สถิติความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตลอด ในปี พ.ศ.2535 มีจำนวนคดียาเสพติดทั้งประเทศ 86,603 คดี ในปี พ.ศ. 2536 เพิ่มขึ้นเป็น 101,849 คดี ในปี พ.ศ. 2537 เพิ่มขึ้นเป็น 185,546 คดี ตามลำดับ (กรมสามัญศึกษา, 2539: 61) และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวในงานจัดกิจกรรมกีฬาต้านยาเสพติดที่สนามศุภชลาศัย ว่าในปี พ.ศ. 2538 มีคดียาเสพติดทั้งประเทศ 190,382 คดี (วีระกร คำประกอบ, สุนทรพจน์, 30 มีนาคม 2540)

จากข้อมูลผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาทั่วประเทศในปี พ.ศ.2535 มีจำนวน 38,864 คน ในปี พ.ศ.2537 มีจำนวน 49,796 คน แสดงให้เห็นจำนวนของผู้ติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น ในสภาวะการณ์ปัจจุบันปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นได้แพร่ระบาดเข้าไปในสถานศึกษา สถิตินักเรียนนักศึกษาที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดทั่วประเทศในระยะ 5 ปีที่ผ่านมาพบว่า ปัญหาขาดแคลนบุคลากรในสถานศึกษามีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นทุกปี ช่วงปีพ.ศ.2533 - 2537 นักเรียนนักศึกษาเข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดเพิ่มขึ้นคือ 447 คน 747 คน 1,401 คน

3,090 คนและ 4,261 คนตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2538: 1) ซึ่งนอกจากจำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาจะเพิ่มมากขึ้นทุกปีแล้ว ชนิดของยาเสพติดที่พบก็มีเพิ่มมากขึ้นด้วย ยาเสพติดที่พบในปัจจุบันที่สำคัญได้แก่ ยาบ้า สารระเหย กัญชา และเฮโรอีน ซึ่งในขณะนี้ได้แพร่ระบาดเข้าสู่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาอย่างรุนแรง จากการสำรวจข้อมูลนักเรียนนักศึกษาที่เสพยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าจำนวนนักเรียนนักศึกษาในสังกัดทั้งหมด 10,978,144 คน ติดยาเสพติด 20,309 คน เป็นประเภทเฮโรอีน 3,110 คน กัญชา 690 คน ยาบ้า 1,069 คน สารระเหย 1,442 คน เหล้าและบุหรี่ 16,878 คน (ทวีศักดิ์ เสนาณรงค์, สัมภาษณ์, 15 กรกฎาคม 2538) เมื่อนักเรียนติดยาเสพติด จึงเป็นการทำลายสุขภาพอย่างร้ายแรงไม่สามารถที่จะพัฒนาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ได้ ส่งผลกระทบต่อปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสังคม ปัญหาทรัพยากรและความมั่นคงของประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นพิษภัยความร้ายแรงของยาเสพติดที่แพร่ระบาดเข้าสู่สถานศึกษา จึงมีนโยบายอย่างแน่ชัด ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (ปปส.ศธ.) มีผู้แทนจากส่วนราชการต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นกรรมการ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบทำงานในแต่ละฝ่ายตามความจำเป็น 7 คณะได้แก่ คณะอนุกรรมการฝ่ายฝึกอบรม ฝ่ายจัดทำคู่มือและเอกสาร ฝ่ายวิจัยและติดตามผล ฝ่ายปรับปรุงหลักสูตร ฝ่ายประสานงานบำบัดรักษา ฝ่ายประสานงานและปราบปราม ฝ่ายปรับปรุงมาตรการทางกฎหมาย (ฮาไพ สวัสดิพงษ์, 2533: 2) ในส่วนของกรมสามัญศึกษาซึ่งตระหนักกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาว่า เป็นปัญหาที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นและมีวิธีการแพร่ระบาดที่ซับซ้อนตลอดจนพิษภัยของยาเสพติดก็มีฤทธิ์ที่รุนแรงมากขึ้นกว่าเดิม กรมสามัญศึกษาจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ตามคำสั่งที่ 5898/2538 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา โดยให้มีหน้าที่ประสานการดำเนินงานตามแผนป้องกันสารเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่กำหนดนโยบาย มาตรการ กำกับ ดูแล และติดตามการดำเนินงาน หน่วยงานสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ให้ปฏิบัติอย่างจริงจังและให้ได้ผลโดยเร็ว เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลมีภูมิคุ้มกันเกิดขึ้นในตนเอง โดยมุ่งเน้นสร้างภูมิคุ้มกันกับนักเรียนในระบบโรงเรียนเป็นสำคัญ (กรมสามัญศึกษา, 2539: 90)

ในปีการศึกษา 2538 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีนักเรียนระดับ ป.1 ถึงระดับ ปวส. 114,775 คน มีครู 7,359 คน (ศึกษาธิการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2538: 13) สำหรับ

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มี 29 โรงเรียน (ภาคผนวก ข) มีครู 1,461 คน และนักเรียน 25,625 คน จากข้อมูลการแพร่ระบาดของสารเสพติดในสถานศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้สำรวจข้อมูลสถานการณ์ปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษาต่าง ๆ ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใน 16 อำเภอ จำนวน 483 โรงเรียนทุกสังกัดตั้งแต่ระดับชั้น ป.1 ถึงระดับ ปวส. พบว่า 79 โรงเรียนมีปัญหาสารเสพติดเป็นโรงเรียนในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา 50 โรงเรียน และอีก 29 โรงเรียน อยู่กระจัดกระจายตามอำเภอต่าง ๆ ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนนักเรียนที่ใช้สารเสพติด มีจำนวน 62 คน เป็นชาย 54 คน หญิง 8 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้น ม.1 - ม.6 อยู่ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา (สำนักงาน ป.ป.ส., 2538: 58) และจากข้อมูลของผู้เข้ารับการรักษา ที่โรงพยาบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปี พ.ศ.2537 - 2539 พบว่ามีนักเรียนนักศึกษารวมอยู่ด้วยทุกปีและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ปี พ.ศ. 2537 มี 59 คน ปี 2538 มี 165 คนและปี 2539 มี 205 คน (สัญญา กสิวัฒน์, สัมภาษณ์, 30 เมษายน 2540) และจากข้อมูลนักเรียนนักศึกษาที่ถูกส่งตัวมาดำเนินคดีที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฉพาะคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด ในปี พ.ศ. 2538 มี 241 ราย ในปี พ.ศ. 2539 เพิ่มขึ้นเป็น 338 ราย (อภิสิทธิ์ ภาวัง, สัมภาษณ์, 1 พฤษภาคม 2540) สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รายงานจำนวนนักเรียนที่ใช้สารเสพติดของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปยังกรมสามัญศึกษา เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2539 พบนักเรียนใช้ ยาบ้า 34 คน สารระเหย 4 คน บุหรี่ 237 คน และสุรา 2 คน จากสถิติข้อมูลที่ปรากฏแสดงให้เห็นถึงปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีแนวโน้มของความรุนแรงเพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณา สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาหลังจากในช่วงปี 2535 - 2539 ที่กรมสามัญศึกษา ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาต่าง ๆ นำไปปฏิบัติในการป้องกันปัญหาสารเสพติดในโรงเรียน พบว่ายังมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น แสดงว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาสารเสพติด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาสารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยเสนอให้กรมเจ้าสังกัดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปประกอบการพิจารณาแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานป้องกันปัญหาสารเสพติดในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาสุขภาพจิต ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เท่านั้น
2. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ใช้กรอบการดำเนินการตามนโยบายและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต ดังนี้
 - 2.1 ให้สถานศึกษาคำเนินการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตตามนโยบายของกรมสามัญศึกษา
 - 2.2 ให้สถานศึกษาคำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต ในสถานศึกษา
 - 2.3 ให้สถานศึกษาสำรวจจำนวนนักเรียนที่ใช้ยาเสพติดในสถานศึกษา
 - 2.4 ให้สถานศึกษาคำเนินการให้นักเรียนตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดว่า มีผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน ครอบครัว และสังคมส่วนรวม
 - 2.5 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเอาใจใส่ควบคุมดูแลการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตอย่างจริงจัง โดยให้ถือว่าเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และกรมสามัญศึกษา ที่ต้องดำเนินการให้เกิดผลโดยเร็วที่สุด
 - 2.6 ให้ครูอาจารย์ทุกคนถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในการเอาใจใส่ ดูแล แนะนำ นักเรียนเพื่อป้องกันมิให้นักเรียนใช้ยาเสพติด โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษากำชับให้ครูอาจารย์ได้ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด
 - 2.7 ให้สถานศึกษาทุกแห่งรายงานผลการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิต ให้ทราบทุกเดือน

2.8 ให้สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดทุกจังหวัด ถือเป็นนโยบายเร่งรัดที่ต้องกำกับดูแล และควบคุม ให้สถานศึกษาปฏิบัติตามนโยบายของกรมสามัญศึกษา ในด้านการป้องกันปัญหาสุขภาพเสตติคตามมาตรการดังกล่าวอย่างจริงจัง และให้ได้ผลมากที่สุด

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการตามนโยบาย หมายถึง การดำเนินการตามมาตรการป้องกันปัญหาสุขภาพเสตติคในสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา

สภาพ หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสตติคในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ ตามมาตรการป้องกันปัญหาสุขภาพเสตติคในสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา

ปัญหา หมายถึง ข้อบกพร่องที่ต้องพิจารณาแก้ไข ในการปฏิบัติงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสตติคในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ ตามนโยบายป้องกันปัญหาสุขภาพเสตติคในสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา

การป้องกันปัญหาสุขภาพเสตติค หมายถึง การให้การศึกษาและข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของการติดยาเสตติค และโทษพิษภัยของยาเสตติค ให้กับนักเรียนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบ หรือการดำเนินการใดๆ ให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันเกิดขึ้นในตัวเอง และรู้จักปฏิเสธยาเสตติค

ยาเสตติค หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพหรือได้รับเข้าไปในร่างกายซ้ำ ๆ กันแล้วไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ เป็นช่วงระยะ ๆ หรือนานติดต่อกันก็ตาม จะทำให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ใต้อาณัติ หรือเป็นทาสของสิ่งนั้นทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือจิตใจเพียงอย่างเดียวนอกจากนี้ ยังอาจต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อย ๆ หรือทำให้สุขภาพของผู้เสตติคเสื่อมโทรมลง และเมื่อถึงเวลาอยากเสตแล้วไม่ได้เสตจะมีอาการผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือเฉพาะทางด้านจิตใจเกิดขึ้นในผู้เสตนั้น

ภูมิคุ้มกัน หมายถึง การให้ความรู้ และข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาสุขภาพเสตติคแก่นักเรียน เพื่อให้มีสภาพจิตใจที่แข็งแกร่งในการปฏิเสธยาเสตติค

โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ได้แก่ตำแหน่ง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน

ผู้ช่วยผู้บริหาร หมายถึง ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับการแต่งตั้งจากกรมสามัญศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่าย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานตามนโยบายป้องกันปัญหาเสพติดในโรงเรียน
2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้เจ้าสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปปรับปรุงการดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2539 จำนวน 29 คน ใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย

1.2 ผู้ช่วยผู้บริหาร ได้แก่ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ที่ได้รับการแต่งตั้งจากกรมสามัญศึกษา จำนวน 56 คน และผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่าย จำนวน 60 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2539 รวม 116 คน กลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่- ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนหรือหัวหน้าฝ่ายที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร โรงเรียน ให้รับผิดชอบงานด้านการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต จำนวน 29 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) โรงเรียนละ 1 คน

รวมประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น จำนวน 58 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบวิเคราะห์เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) เพื่อใช้สำหรับ สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ช่วยผู้บริหาร หรือหัวหน้าฝ่ายที่ผู้บริหารโรงเรียนมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบงานด้านการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพการดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาสุขภาพจิต ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และคำถามแบบปลายเปิด (open - ended)

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาสุขภาพจิต ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด

2.2 แบบวิเคราะห์เอกสาร เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาการดำเนินการตามนโยบายป้องกันปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียน

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวม ข้อมูลจากเอกสารด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

รายงานการวิจัยนำเสนอเป็น 5 บท ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับ ยาเสพติด หลักการ และการดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติด นโยบายและมาตรการป้องกัน ปัญหาเสพติดในสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์ในการจัดลำดับความสำคัญ ของปัญหา

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายจะเป็นรายการอ้างอิง ภาคผนวก และประวัติผู้เขียน